

บทที่ 4

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน อาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีประชากรที่เป็นตัวแทน(นักเรียนอาชีวะ ระดับ ปวช.ชั้นปีที่ 1-3 ภาคปกติ)ในการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด 600 คน เป็นนักเรียนชาย 300 คน และนักเรียนหญิง 300 คน จากวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี 10 แห่ง ทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรตามคือ พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนและตัวแปรอิสระได้แก่ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งตัวแปรแทรกกลางคือแรงจูงใจทางสังคม โดยมีสมมุติฐานหลักว่า นักศึกษาที่มีปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนแรงจูงใจทางสังคมที่แตกต่างกัน น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันด้วย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยนำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง และนำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC (Statistical Package for the Social Sciences) โดยใช้ค่าสถิติร้อยละในการจำแนกคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กันด้วยตารางไขว้ (Crosstabulation) สถิติไคสแควร์ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ภายใต้ระดับความเชื่อมั่นการทดสอบเท่ากับ 95% (ค่า $P=0.5$) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

สรุปผลการศึกษา

สำหรับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนอาชีวะ ระดับ ปวช.ชั้นปีที่ 1-3 ในจังหวัดชลบุรี พบว่า จากนักเรียนทั้งหมด 600 คน ที่ตกเป็นตัวอย่างนั้น เกือบครึ่งของนักเรียนมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนเป็นจำนวนเงิน 1001-2000 บาท สถานภาพสมรสของบิดามารดาส่วนมากยังอยู่กินฉันท์สามีภรรยา และนักเรียนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาเป็นส่วนใหญ่

ด้านแรงจูงใจทางสังคมพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยมีคู่อรัก และเกือบครึ่งหนึ่งเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ รวมทั้งเคยอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ และครึ่งหนึ่งของนักเรียนเคยดู

ภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ ด้านพฤติกรรมทางเพศพบว่าประมาณครึ่งหนึ่งเคยจับมือถือแขนกับคูรัก และหนึ่งในสามของนักเรียนเคยกอดจูบกับคูรัก ส่วนการร่วมเพศพบเพียงเกือบหนึ่งในสามของนักเรียนทั้งหมด

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ สังคมและแรงจูงใจทางสังคม กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวะในจังหวัดชลบุรี ปรากฏผลดังนี้ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 18,19,20,21)

1. อายุของนักเรียน

ในด้านความสัมพันธ์กับแรงจูงใจทางสังคมพบว่า อายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับแรงจูงใจทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีคูรักและการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีอายุมากกว่า ย่อมเคยผ่านประสบการณ์รวมทั้งมีโอกาสรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ และคบกันมานานกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า จนกลายเป็นความรักระหว่างชายหญิงและเป็นคูรักกันในที่สุด นอกจากนี้ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์พบว่า มีสัดส่วนที่สูงในกลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 18 ปี อาจจะเป็นเพราะมีกฎระเบียบของการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ คือห้ามไม่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีไปเที่ยวสถานเริงรมย์

ในด้านพฤติกรรมทางเพศนั้นพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษานั้น นักเรียนที่มีอายุมากกว่ามีแนวโน้มที่จะเคยมีประสบการณ์ทางเพศในสัดส่วนที่สูงกว่า รวมทั้งมีระดับพฤติกรรมทางเพศหรือค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าด้วย แม้กระทั่งเมื่อนำตัวแปรแรงจูงใจทางสังคมต่างๆ เข้ามาพิจารณาในฐานะตัวแปรคุม ก็ยังปรากฏว่าอายุยังมีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อายุนั้นมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศโดยตรง ไม่ได้ส่งผลทางอ้อมโดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจทางสังคม

2. เพศของนักเรียน

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเรียนกับแรงจูงใจทางสังคม ผลปรากฏว่าเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ และการดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ อาจจะเป็นเพราะในสังคมไทยยังยอมรับมาตรฐานซ้อนในเรื่องเพศคือ ไม่เป็นสิ่งที่ผิดหรือน่าละอายที่ผู้ชายจะสนใจหรือหาความรู้ประสบการณ์ในเรื่องเพศ จึงทำให้เพศชายมีสัดส่วนสูงกว่าเพศหญิงในการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศพบว่า เพศชายจะเคยมีพฤติกรรมทางเพศต่างๆไม่ว่าจะเป็นการจับมือถือแขน การกอดจูบหรือการร่วมเพศในสัดส่วนสูงกว่าเพศหญิง

นอกจากนี้ยังมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าอีกค่าย รวมทั้งเมื่อนำเอาตัวแปรแรงจูงใจทางสังคมเข้ามาศึกษาในฐานะตัวแปรคุม พบว่า เพศของนักเรียนมีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อพฤติกรรมทางเพศ แต่ไม่ได้ส่งผลทางอ้อมโดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจทางสังคม

3. ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับกับแรงจูงใจทางสังคมนั้น ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรการไปเที่ยวสถานเริงรมย์และการดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ ซึ่งน่าจะเกี่ยวเนื่องมาจาก การที่นักเรียนได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูง ก็จะมีเงินบางส่วนเหลือ และนำเงินที่เหลือนั้นไปเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศได้

ในด้านความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศพบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากกว่า จะเคยมีพฤติกรรมทางเพศในด้านต่างๆ ในสัดส่วนที่สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนน้อยกว่า นอกจากนี้ยังมีระดับของพฤติกรรมทางเพศหรือค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าค่าย และเมื่อนำเอาแรงจูงใจทางสังคมมาเป็นตัวแปรคุม ก็ยังคงพบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยค่าใช้จ่ายประจำเดือนของนักเรียนมีผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมทางเพศ ไม่ได้มีผลกระทบทางอ้อมต่อพฤติกรรมทางเพศโดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจทางสังคม

4. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของบิดามารดา กับแรงจูงใจทางสังคมพบว่า การไปเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา อาจจะเป็นเพราะ นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาหย่าร้างหรือเป็นหม้าย ทำให้ขาดบิดาหรือมารดาที่ช่วยดูแล ให้ความรักความอบอุ่น เด็กจึงต้องแสวงหาสิ่งต่างๆ รอบตัวเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาดไป จึงมีแนวโน้มที่จะไปเที่ยวสถานเริงรมย์สูงกว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

นอกจากนี้เมื่อศึกษาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ ยังพบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาหย่าร้างหรือเป็นหม้าย จะมีแนวโน้มที่เลยไปเที่ยวสถานเริงรมย์มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าค่าย อย่างไรก็ตามเมื่อนำเอาตัวแปรแรงจูงใจทางสังคมต่างๆ เข้ามาศึกษาในฐานะตัวแปรคุมก็ยังคงพบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดามีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมทางเพศนั่นเอง แต่ไม่ได้ส่งผลทางอ้อมโดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจทางสังคม

5. สภาพการพักอาศัยของนักเรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพการพักอาศัยของนักเรียนกับแรงจูงใจทางสังคม ผลปรากฏว่า สภาพการพักอาศัยของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับตัวแปรการมีคูรักร้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งน่าจะเนื่องมาจาก เมื่อนักเรียนไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา น่าจะมีความเป็นอิสระ และห่างจากการควบคุมดูแลของบิดามารดา จึงมีโอกาสดูคบหากับเพื่อนต่างเพศได้ และสนิทสนมกัน จนกลายเป็นคูรักรักกันมากที่สุด ส่วนความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมทางเพศ พบว่าสภาพการพักอาศัยไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. การมีคูรักรัก

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีคูรักรัก กับระดับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่มีคูรักรักน่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า นักเรียนที่ไม่มีคูรักรัก

7. การไปเที่ยวสถานเริงรมย์

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับระดับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์

8. การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ กับระดับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน ผลปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนที่อ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า นักเรียนที่ไม่เคยอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

9. การดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

ในการพิจารณาความสัมพันธ์ของการดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ กับระดับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่ดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ น่าจะมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ

ตารางที่ 18 สรุปผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม
กับแรงจูงใจทางสังคม

ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม	แรงจูงใจทางสังคม			
	การเคยมีคู่วัย สถานเวียงรัมย์	การเคยไปเที่ยว สถานเวียงรัมย์	การเคยอ่านหนังสือ แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ	การเคยดูภาพยนตร์ แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ
ปัจจัยทางประชากร				
อายุของนักเรียน	/	/	0	0
เพศ	0	/	/	/
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ				
ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ	0	/	0	/
ปัจจัยทางสังคม				
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	0	/	0	0
สภาพการพักอาศัยของนักเรียน	/	0	0	0

/ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$

0 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 สรุปผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม
กับพฤติกรรมทางเพศ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี

ปัจจัยกำหนด	พฤติกรรมทางเพศ		
	การจับมือถือแขน	การกอดจูบ	การร่วมเพศ
ปัจจัยทางประชากร			
อายุของนักเรียน	0	0	/
เพศ	/	/	/
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ			
ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ	0	/	/
ปัจจัยทางสังคม			
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	0	0	0
สภาพการพักอาศัยของนักเรียน	/	0	0

/ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$

0 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\leq .05$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม และแรงจูงใจทางสังคม กับระดับคะแนนพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดชลบุรี

ปัจจัยกำหนด	มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ ≤ 0.05
ปัจจัยทางประชากร	
อายุของนักเรียน	/
เพศ	/
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	
ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ	/
ปัจจัยทางสังคม	
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	/
สภาพการพักอาศัยของนักเรียน	×
แรงจูงใจทางสังคม	
การมีคู่วัย	/
การไปเที่ยวสถานเริงรมย์	/
การอ่านหนังสือแทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ	/
การดูภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ	/

/ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.05

× ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.05

ตารางที่ 21 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และ
สังคม กับระดับคะแนนพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี
โดยมีแรงจูงใจทางสังคม เป็นตัวแปรคุม

ปัจจัยกำหนด	ตัวแปรคุม			
	การมีคู่วัย	การไปเที่ยว สถานเริงรมย์	การอ่านหนังสือ แทรกเร้าอารมณ์ ทางเพศ	การดูภาพยนตร์ แทรกเร้าอารมณ์ ทางเพศ
ปัจจัยทางประชากร				
อายุของนักเรียน	/	/	/	/
เพศ	/	/	/	/
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ				
ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่- ได้รับ	/	/	/	/
ปัจจัยทางสังคม				
สถานภาพสมรสของ- บิดามารดา	/	/	/	/
สภาพการพักอาศัย	/	/	/	/

/ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่ามีปัจจัยต่างๆที่ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ดังนั้นจึงต้องมีการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่างๆในการป้องกันและแก้ไข จึงขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมในการให้ความรู้แก่นักเรียน ถึงผลดีและผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้น หากมีพฤติกรรมทางเพศต่างๆในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ โดยจัดทำเป็นโครงการหรือนโยบาย รวมทั้งครูในวิทยาลัยควรตระหนักและมีบทบาทในการร่วมมือหรือดำเนินการอย่างจริงจัง เกี่ยวกับการให้ความรู้เช่น ควรจัดให้มีการบรรยาย หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตครอบครัวเพศศึกษา การวางแผนครอบครัว เป็นต้น เพื่อได้เป็นพื้นฐานในการสร้างค่านิยมที่ดี และสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวให้นักเรียนเป็นผู้ใหญ่ที่มีชีวิตครอบครัวที่ดีต่อไปในอนาคต

2. ควรเริ่มให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา การวางแผนครอบครัว และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นช่วงที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นได้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับตนเอง

3. ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมระหว่างวิทยาลัยกับผู้ปกครอง หรือกิจกรรมระหว่างวิทยาลัยกับนักเรียน เช่น

3.1 วิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมต่างๆสำหรับนักเรียนในช่วงเวลาว่างจากการเรียนเช่น การจัดตั้งชมรมต่างๆ การแข่งขันกีฬา การส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา เพื่อเสริมความรู้ คุณธรรม และพละทานามัยของนักเรียน นอกจากนี้ในช่วงปิดภาคเรียน ควรจัดให้มีโครงการไปทัศนศึกษา สถานที่ที่น่าสนใจ หรือโครงการอาสาเพื่อพัฒนา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการช่วยลดโอกาสของนักเรียนในการไปมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมด้วย

3.2 ควรจะเพิ่มการประสานงานระหว่างหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข กับ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจัดทำโครงการให้คำปรึกษาแนะนำปัญหาทางเพศในวิทยาลัย รวมทั้งการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อให้ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่น และหลักการให้คำปรึกษา เพื่อให้บิดามารดามีความเข้าใจในพฤติกรรมของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงของบุตรในช่วงวัยรุ่น และสามารถเป็นที่ปรึกษาที่ดีกับบุตรได้

3.3 วิทยาลัยควรจัดอบรมแก่นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยกับบิดามารดาในเรื่องการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์เพื่อจะได้ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยกับบิดามารดา ส่วนหนึ่งอาจ

จะมาจากครอบครัวที่แตกแยก ขาดความรักความอบอุ่น รวมทั้งการดูแลเอาใจใส่ จึงมีแนวโน้มและโอกาสที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องได้

4. ควรจะมีการจัดการเกี่ยวกับสื่อและสถานเริงรมย์ให้เหมาะสม ดังมีประเด็นต่อไปนี้

4.1 ควรจะมีการประสานงานระหว่าง กระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงมหาดไทยในการกวาดล้างสถานเริงรมย์ให้เข้มงวดยิ่งขึ้นในการไม่ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เข้าไปที่สถานเริงรมย์ เนื่องจากในจังหวัดชลบุรีมีสถานเริงรมย์ที่เปิดบริการจำนวนมาก

4.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจควรต้องเข้มงวดในการตรวจจับ เกี่ยวกับหนังสือหรือภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศอย่างจริงจัง เช่น วีดีโอ ประเภท X หนังสือปกขาว เพื่อไม่ให้นักเรียนหรือวัยรุ่นสามารถหาซื้อดังกล่าวมาดูหรืออ่านได้โดยง่าย

4.3 ควรจะมีการประสานงานระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงสาธารณสุขในการจัดทำสื่อต่างๆ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ที่มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสม เช่น หนังสือหรือภาพยนตร์ เพื่อเผยแพร่ให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ จะได้ป้องกันไม่ให้วัยรุ่นไปหาสื่อต่างๆ ที่เผยแพร่เรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้อง

4.4 ควรจะมีการพิจารณาจัดประเภทของสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์หรือหนังสือ ให้เป็นหมวดหมู่ เช่น ภาพยนตร์สำหรับบุคคลทั่วไป ภาพยนตร์สำหรับผู้ใหญ่ และภาพยนตร์แทรกเร้าอารมณ์ทางเพศ(ผู้เข้าชมควรมีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงการวิจัยในอนาคต

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรีเท่านั้น จึงควรให้มีการศึกษาในประชากรกลุ่มอื่นๆ ด้วย เช่น กลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย หรือระดับมหาวิทยาลัย รวมทั้งวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาเช่นวัยรุ่นที่ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

2. ควรจะมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องค่านิยมในเรื่องเพศ รวมทั้งแบบแผนการมีพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นว่าเป็นอย่างไร โดยวิธีการศึกษาแบบสังเกตการณ์(Observation) การสัมภาษณ์ระดับลึก (In-depth interview) เพื่อที่จะสามารถเข้าใจถึงการเกิดพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นได้ อย่างละเอียดลึกซึ้งมากขึ้นในด้านค่านิยมหรือทัศนคติ

3. ควรมีการติดตามศึกษากลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรีนี้ อีก เพื่อดูแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงการมีพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน รวมทั้งปัจจัยกำหนดการเปลี่ยนแปลงของระดับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี